

1 Mose B. 24, 50 Vers.

Denne Handel er kommen af Herren.

Betragtet,

Da

Brudgommen,

Edle og Belfornemme

Seig. Hans von Nechen,

Borger og Bager Amts-Mester her i Staden,

Tillige med

Bruden,

Edle, Gud- og Dyd-elskende Jomfrue,

Mf. Elisebeth Stamer,

Celebrerede

Deres Høitidelige Bryllups-Fest

i Bergen den 26 Nov. 1765.

insinueret

af

Brude = Huusets

Eskydigste Tiener

H. O. Nideros.

Imprimatur,

FRIDRICH ARENTZ.

B E R G E N,

Trykt hos Kongel. Majestæts privilegerede Bogtrykker, Christoph Kochert.

B71 516

Naturligt er det vel, hbad man sig foresætter,
Man gierne have vil at det god Fremgang faaer,
Men er GUD ikke med, man intet godt udretter,
Som tit erfared er, at det tilbage gaaer.

Blandt andet skeer det og, dog ikke heel fornuftig,
Naar som Forældre har besluttet det hos sig,
At Deres Datter Kiær som Dydig er og Tugtig,
Maa bælges ud til Mand som er af Røring rig.

Da skeer det Stundum saa, at Hun til den er bunden,
Hun aldrig havde tænkt, eller Sit Ja-Ord sagt,
Ey heller Kiærlighed til Hannem haber funden,
Og derfor kunde ey sit Sind saa til Ham lagt.

Nej bort ald Raagleri, det maa slet intet gabne,
I saadan vigtig Sag naar GUD er ikke med,
Forgiæves det da er naar de hannem maa sabne,
Det er og bliver da en usrugtbare Sæd.

Nu har det bedre Skik, da det saaledes heeder,
Af GUD den Handel, er som nu stadfæstet bled,
Ihi Sand-Gien-Kiærlighed var Brudgommens Veileder,
Til det som er fuldført og GUD selv Bærket dreb.

Saaledes at De kand sig ret forsikret giøre,
Hand som Begynder er, og alting har i Haand,
Vil for Dem alle Ting til Enden vel udføre,
Saa De skal finde sig i en Lyksalig Stand.

Saa længe Dennem Liv i Verden her forundes
Og De i sand Gudsfrygt hinanden haber kjær,
Velsignelsen hos Dem, maa virkelig indfindes,
Og intet farlig Ondt kand komme Dennem nær.

Thi Kiærlighed er Rod til andre flere Dyder,
Den gior at Tegtefolk sig glæder udi Gud,
Den seer, og ikke grant, om skulle findes Lyder;
Men seer som ikke seer ey raaber Dennem ud.

Den giber Roe og Fred ved hiertelig Foreening,
Den drager store Læss og foler ey derul,
Saa snart De merker kun enhver den andens Meeening,
Den eene føyer sig i hbad den anden vil.

Saa leb Dyrdædle-Paar fornøyet Gud til Ære
I denne Verden her, saa længe lebes skal,
Saa vil Gud rundelig hbad tielig er bestjære,
I alt fornøden er, om ey i Tusind Tal.

Saa har Forældre Kiær og Venner Høyfornemme,
Samt Gødstende og fleer som saadant spørge faaer
Ein Hiertens Lust deraf som Eder kand forfremme
Til Velstand onstelig i mange Lebe-Aar.

Dernest mit Ønske er: Du Gud, som i det Høye/
Bestyrer Alting Vel, som her paa Jorden steer,
Vil lade Dem i Dig sig glæde og fornøye,
Ved Din Velsignelse Du daglig Dem beteer.

Inden og uden Bye i Handelsbrug og Narring,
Saa gibes Dig ald Løb af Dennem Begge Løb,
For hbad De nyde maae i Fred uden Besvarring,
Indtil De komme skal hos Dig ebig at boe.

ARIA.

Lyksaligheds Dag, og ret en Forsmag,
Af Paradis Glæde er Egtestabs Sag,
Naar Begge foreened af Gud er forlened,
Hver Nat og hver Dag,
Lad komme Dem til hvad Herren hand vil,
Hand veed Dem tiener og Dagen her til,
Dermed vær fornøyet, skönt lidet for Øyet,
Her er forestilt:
Men Troen den seer
Ud Hielp af GUDS Raade, lad ham ifkun raades,
Det visselig skeer,
Hand Dennem bestier, hvad gabnlige er,
Derpaa bør man lide, og ikke modstride,
Den brændende Glød,
Som Gud mon antænde og alting vil bende,
Til Kiærlighed Eød.

